

ուչ ուլ չէ պատճառ եղեր,

չեմ այլոց ձեռօք ես խաբեր:

(Զօպ. ԺԵ., միայն Գուչակ).

23. Իմ սըրտիս յաւժար կամքըն

ի ամէն մեղք եմ հանդիպեր.

միոյն հակառակ կացեր

զօրինաց ցանկն եմ պատառեր:

(Զօպ. ԺԵ., միայն Գուչակ).

24. Յաշխարհս է ի ծով նման

ու մարդիկ ի ներս կու լողան.

մարմինքս են նաւի նըման,

հոգին դանձ է անապական:

25. Զարթիք զինչ դարնան ծաղիկ

փրթըթին ւ այլվի չորանան,

երանի հաղար բերան

արդարոցն աւուր գալըստեան:

Յովհ. Թադէոսեան.

Ի՞նչ ՍԻՍՏԵՄՈՎ, ՊԵՏՔ Է ԱՆՅՆԵԼ, ԵՐԱԺՇՏՈՒԹԻՒՆ
ՄԵՐ ԴՊՐՈՅՆԵՐՈՒՄ

(«Ուղեցոյց տարրական ձայնագրութեան».
կազմեց Շահան Սիմոն.)

Վերջերս լոյս է տեսել «Ուղեցոյց տարրական ձայնագրութեան» անունով մի գիրք, որ ուշադրութեան արժանի է չայնքան իւր պարունակութեամբ, որքան կողմնակի կերպով այն խնդիրն արծարծելուն համար, թէ ի՞նչ սխտեմով պէտք է անցնել մեր դպրոցներում երաժշտութիւնը:

Գրքոյկի հեղինակն աշտպէս է պատասխանում. առաջին տարին կարելի է թուանշանական սխտեմով անցնել, երկրորդ տարին՝ Հայկական ձայնագրութեամբ, և երրորդ տարին՝ դժա-

յին սխտեմով. և իւր որոշման համաձայն ընդունելով, որ թուանշանական սխտեմը «ձայնագրութիւն ուսուցանելու անհրաժեշտ միջոցն» է, հրատարակում է այդ սխտեմով և «խրմբական երգեցողութեան գործը փոքր ի շատէ՝ արագացնելու, հեշտացնելու նպատակով» կազմած սոյն տետրակը:

Մենք տրամագծօրէն հակառակ կարծիք ունենք: Եթէ խընդիրը հեշտութեամբ ձայնագրութիւն սովորեցնելու մասին է, ուրեմն պէտք է ընտրել այն սխտեմը՝ որն աւելի պարզ և դիւրամբողջն է հիմունքների վերայ է դրուած, որի գրութեան ձևից իսկ կարելի է պատկերաւոր կերպով տեսնել ձայնագրութեան «գաղտնիքը»՝ ձայնամիջոցները: Ի նկատի ենք առնում այստեղ միայն ձայնամիջոցների պատկերաւոր արտայայտութիւնը, որովհետեւ սխտեմի միւս տարբերութիւնները կամ ոչ մի նոր հեշտութիւն և յարմարութիւն չեն բերում՝ ինչպէս օր. ձախից աջ, աջից ձախ քաշած թեք գծերը և մեր կիսվեր-կիսվար նշանները՝ դիւզ և բեմով նշանների վերաբերմամբ. կամ բերած նորութիւնն էլ այնպիսի անմիտ բան է լինում, որ ի վնաս միւս սխտեմի ուսուցմանն է ծառայում. օր. կէտը թուանշանական սխտեմում, ինչպէս և հայկականում, մի բաղխում է նշանակում, իսկ դժային սխտեմում այն խաղի տեղութեան կէտը, որի մօտ գրուած է:

Թէ որքան դժային սխտեմը, ձայնամիջոցների պատկերաւոր արտայայտութեան կողմից, գերազանց առաւելութիւններ ունի քան թուանշանականը, այդ երևում է հէնց այն հանգամանքից, որ թուանշանական սխտեմ բացատրող ուսուցիչը ստիպուած է, աշակերտներին «ձայնամիջոցների գաղտնիքը» բացատրելու համար՝ դիմել դժայինի օգնութեանը՝ նկարելով

կամ

, և ասլա միայն, թուանշաններով աստի-

ձանները որոշելուց յետոյ, գծերը վերցնել և թողնել թուանշանները: Եւ ինչի՞ համար. եթէ մեր նպատակն է ձայնանիշների յարաբերութիւնը աւելի հեշտ և պատկերաւոր կերպով ներկայացնել աշակերտին, ինչո՞ւ մի նոր և աւելորդ բեռ դնել նորա վրին՝ հեռացնելով գծերը և թողնելով միայն թուանշանները: Որպէս զի «մի ուղիղ գծի վերայ» կարողանանք գրել այդ պատճառաւորութիւնը շատ չնչին է և անիմաստ:

Թուանշանական սխտեմը ոչ մի դիւրութիւն չի բերում իւր հետ: Ասել, թէ «այս (Էմիլ Շելլէի) սխտեմը վաղուց ընդունուած է ռուսաց մանկավարժական աշխար-

հում», դեռ բաւական փաստ չէ. դուք ինքներդ, ինդրեմ, բարեհաճեցէ՛ք ցոյց տալ գծայինի վերաբերմամբ այս սիստեմի առաւելութիւնները՝ մի սիստեմի, որ հենց Շեպէի հայրենիքում անգործածութեան է դատապարտուած . . . շնորհիւ իւր առաւելութիւններին:

Ինչ որ մի ժամանակ կոպիտ զինուորներէ համար հարկաւոր է թուել ուրիշ ազգերի մէջ և այժմ բոլորովին անյայտացել է, բերել և մեր խեղճ ու կրակ դպրոցների վրին փաթաթել, անբարեխիղճ բան է: Բաւական էր միայն մի քիչ լաւ մտածել, բաւական էր փոքր ինչ պահաս ինքնավստահութիւն ունենալ, որպէս զի երևար, թէ որչափ անտեղի է ձեռք զարկել մի այնպիսի գործի, որ նախ երաժշտական հմտութիւն է պահանջում և երկրորդ մանկավարժական ընդունակութիւն, որոնցից դժբախտաբար դրքոյկիս հեղինակը զուրկ է: Դորա համար փաստեր վիստում են ամեն երեսում. յիշենք օրինակ այն խոշոր սխալը, թէ փո-ից 100 հինգ աստիճան է (50 եր.) . թէ «երգելիս լեզուն պէտք է գոգած և պառկած մնայ» (10 եր.) . կամ այն շնաշխարհիկ յաւելումը, ուր 55-ն ու 88-ը ազատ ասպարէզ ունեն: Յիշենք հեղինակի առաջարկած վարժութիւնները, որտեղ ամէն տեսակի թուիչքներ կան հենց առաջին դասից սկսած, կամ նորա 7 խաղի և 36 տառի համեմատութիւնը ևլն. ևլն.

Ժխտելով թուանշանական սիստեմի օգտակարութիւնը մենք համամիտ չենք նաև «ազգասիրաբար տրտնջողների», ինչպէս դրքոյկի հեղինակն անուանում է, կարծիքին, թէ պէտք է հայկական խաղերով ձայնագրութեան տարրական մասն անցնել:

Նախ նկատենք, որ մեր մէջ այժմ գործածական ձայնանշիշներին Հայկական անուն տալը և նորանով պարծենալը մեծ անտեղութիւն է. այդ 7 ձայնանշիշները ոչ այլ ինչ են, բայց եթէ հին բազմաթիւ ոչ ազգային, այլ ընդհանուր մարդկային խաղերից մի քանիսը, եւրոպական եօթնեակի (գամմա) նմանողութեամբ սարքուած: Այս ձայնանշիշներով չպէտք է սկսել սովորեցնել մանուկներին երաժշտութիւն, որովհետև սոցա յարաբերութիւնն ու ձայնամիջոցները աչքի համար բոլորովին անտեսանելի են՝ մի բան, որ երկար ժամանակ արդէլք է լինում ձայնամիջոցների ուղիղ ըմբռնմանը: Սակայն սորանով չենք ուղում ասել, թէ այդ խաղերը՝ ձայնանշիշները, բոլորովին բարձի թողի պիտ անենք: Ո՛չ, քանի որ մեր եկեղեցական դրքերը այդ խաղերով են ձայնագրուած, քանի որ եւրոպական խաղերով երգողներին մատները վերայ կարելի է հաշուել, դորա պիտի պահուեն և դաս

տրուեն, — Բայց այն ժամանակ, ի հարկէ եթէ չենք ուղղում թու-
թաղներ պատրաստել, երբ արդէն 1 կամ 2 տարի դժային
սխառմով վարժուել են: Անհրաժեշտ ենք համարում այդ պայ-
մանը, որովհետեւ միայն այդ դէպքում ըստ ամենայնի աշա-
կերտի առաջ ձայնամիջոցների դադարները Բայ կլինի՝ մի դադո-
նիք, որ դաշնակի (гармонія), բազմաձայն երգեցողութեան
հիմքն է կազմում:

Դպ. Սպ. Մեղիքեան.

ԱՆԱՄՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԱՆԱՄՆԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ.

ՄԵԾ ԵՂՋԻՐԱԻՈՐ ԱՆԱՍՈՒՆՆԵՐԸ.

Կարի գործարանը.— Յայտնի է, որ կաթի թէ քանակի
և թէ յատկութեան վերայ ցեղը, խնամքը, մանաւանդ կերը
մեծ ազդեցութիւն են ունենում: Կան նաև ուրիշ երկրորդական
պատճառներ, որոնք դարձեալ որոշ չափով ազդում են: Անաս-
նապահութեամբ պարասպող ամէն ոք տեսած կլինի, թէ ինչպէս
միևնոյն կերն ուտող, բայց տարբեր պայմաններում ասպրող
մի կով տարբեր քանակութեամբ և յատկութեամբ կաթ է տա-
լիս: Սորա պատճառները բարդ են և բազմապիսի, բայց աւելի
շատ բան կախուած է այն գործարանի—գեղձի կազմութիւնից,
որտեղ պատրաստուում է կաթը:

Կաթնային գեղձը բաղկանում է ահագին քանակութեամբ
փամփիշտիկներից կամ վանդակիկներից, որոնք միաւորող ան-
կուածի օգնութեամբ միացած են և շրջապատուած ճարպային
հիւսուածքով: Փամփիշտիկներից կաթնատար նեղ անցքերը աս-
տիճանաբար միանալով, մեծանում են և վերջը կազմում կաթ-
նամբարներ, որոնցից, յետոյ դուրս են գալիս առանձին խողո-
վակներ պտուկների մէջ. սոցա վերևի մասը կուլում է հիմք,
իսկ ներքևինը կազմում է իսկական պտուկը: Այս վերջին մէջ
են գտնուում միանային թելերը, որոնց ամփոփումը և կրճա-
տումը կենդանու կամքից անկախ է: Հէնց այդ միաններն են